

begyndelsen af det nye folketingsår, altså i begyndelsen af oktober 2001.

I den mellemliggende fase, som vi befinder os i nu, fortsætter ministeren imidlertid med at bruge sine embedsmænd til aktiviteter, der tidligere som en selvfølge blev varetaget af de politiske partier og deres ansatte eksperter. Senest har ministeren involveret sine embedsmænd i Økonomiministeriet i Det Radikale Venstres skatteudspil i et usædvanligt og ganske betydeligt omfang. Under indtryk af Folketingets vedtagelse den 16. januar 2001 og under hensyntagen til, at der netop i disse måneder pågår et arbejde med at præcisere grænserne for brug af statens embedsmænd, forekommer ministerens uhæmmede brug af sine embedsmænd forbløffende og provokerende. Spørgsmålet er imidlertid, om det ikke nok så meget er den øverst ansatte embedsmand, departementschefen, som bør sætte hælene i over for sin minister, når brug af embedsmænd bliver til misbrug.

Frank Dahlgaard (UP):

Baggrunden for spørgsmålet er jo naturligvis den forespørgselsdebat, der var her i Folketinget den 16. januar, og som resulterede i en vedtagelse fra et flertal i Folketinget, der ønskede at få præciseret, hvor grænserne går for ministres brug af statens penge og embedsmænd, fordi der havde været en række tilfælde, hvor et flertal i Folketinget syntes, at her var man gået for langt, her var embedsmænd blevet brugt til at lave rene partipjecer, og skal vi sige propaganda.

Ikke desto mindre har økonomiministeren været med til at udarbejde det radikale skatteudspil, hvor ministeren ifølge dagspressen har benyttet embedsmænd i Økonomiministeriet til ikke bare at lave tekniske beregninger, men også til at give anvisninger og råd, altså opgaver, der helt klart hører hjemme i et partisekretariat og ikke i et ministerium.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er næppe nogen nyhed for hr. Frank Dahlgaard, at det er ministeren, hvis jeg nu skal svare på det konkrete spørgsmål, og i det konkrete tilfælde altså mig, der har ansvaret for ledelsen af Økonomiministeriet. Det fremgår klart af statsforfatningsretten, og i den forbindelse har jeg et overordnet politisk ansvar for ministeriets personaleorganisationsspørgsmål.

Den daglige ledelse af departementet er en central opgave for departementschefen, der har det overordnede ansvar for den samlede rådgiv-

ning og bistand til ministeren, og som skal sikre, at ministeriets ressourcer anvendes i overensstemmelse med de forudsætninger, de er bevilget på, og skal sikre, at departementets opgaver løses på den mest hensigtsmæssige måde. Sådan har det altid været, og sådan er det stadig væk.

Som minister kan jeg selvfølgelig bede mine embedsmænd om rådgivning, beregninger, bemærkninger baseret på ministeriets sædvanlige modelapparat, og selvfølgelig kan jeg stille ministeriet spørgsmål, der ligger inden for ministeriets ressort.

Og hvad dækker ministeriets ressort så? Det kan man læse om i finanslovens anmærkninger vedrørende Økonomiministeriet, og man kan se det i Hof- og Statskalenderen. Man kan se det i ministeriets telefonbog. Kort drejer det sig om økonomiske og politiske analyser, specialanalyser, arbejde med skattegrundlag, edb-baserede beregningssystemer i relation til lovgivning på bl.a. skatteområdet. Det drejer sig om de offentlige finanser, finanspolitik og skat.

Det turde derfor være hævet over enhver tvivl, at Økonomiministeriet løbende arbejder med den type af analyser, som ligger til grund for spørgsmålet; det er helt naturligt og helt selvfølgelig – og alt andet ville være ganske usædvanligt – at en minister beder sit apparat om at se nærmere på politiske forslag, tanker og udspil, uanset fra hvilken kant de måtte komme, når de ligger inden for ministerens og ministeriets arbejdsfelt. Det sker faktisk dagligt i alle ministerier.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er klart, at der må være visse albuemuligheder, når man er minister, til at benytte sine embedsmænd. Spørgsmålet er, hvor grænsen går.

Jeg må spørge ministeren helt konkret: Har departementschefen i Økonomiministeriet haft nogen anfægtelser eller indvendinger eller givet udtryk for betænkeligheder i forbindelse med at skulle sætte embedsmændene i gang med at regne på det, der blev til Det Radikale Venstres skatteoplæg?

Og har der været sådanne indvendinger og betænkeligheder eller anfægtelser fra departementschefen eller fra andre embedsmænd i Økonomiministeriet dengang for 8 eller 9 måneder siden eller for lidt længere tid siden, da man i Økonomiministeriet udarbejdede en valgkamppeje, som hed »Der er ingen forskel«, og som agiterede for euroen?